

Opgang, 11 februari

Teksten

1 – Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): Offertorium “In te, Domine, speravi”, KV Anh. 120 (Vokalensemble Ingolstadt; Georgian Chamber Orchestra, o.l.v. Franz Hauk)

Dit offertorium is een contrafact op de aria KV 505: "Ch'io mi scordi di te? ... Non temer, amato bene", voor sopraan, orgel en orkest. De tekst is psalm 31:3.

In te, Domine, speravi, non confundar in æternum. In iustitiatua tua libera me.

2 – Josquin des Prez (c.1450-1521): “In te, Domine, speravi” (a 4) (Hilliard Ensemble)

Dit werk van Josquin des Prez heeft een Italiaanse tekst in zogenaamde “macaroni”-stijl, d.i. afwisselend volkstaal en latijn, van een onbekende dichter, met (in het latijn) citaten uit psalm 31. Het verhaal gaat, dat deze “macaroni” een cynische aansporing was om zijn toenmalige werkgever, kardinaal Ascanio, te stimuleren hem zijn achterstallige loon eens te betalen. Josquin heeft ook een volledig latijns contrafact van dit stuk gemaakt voor uitvoering in kerkdiensten.

In te Domine speravi,
per trovar pietà in eterno.
Ma in un tristo e obscuro inferno
fui et Frustra laboravi.

Ik vertrouw op U, Heer,
om eeuwige ontferming te vinden.
Maar in een trieste donkere hel
was ik en moest vergeefs lijden.

Rotto e al vento ogni speranza
veggio il ciel voltarmi in pianto.
Suspìr lacrime m'avanza
del mio tristo sperar tanto.

Gebroken en verwaaid met de wind is de hoop,
k zag de hemel mijn tranen opwekken.
Enkel zuchten en tranen blijven
over van mijn trieste, sterke hoop.

Fui ferito, se non quanto
tribulando ad te clamavi.
In te Domine speravi.

Gewond was ik, maar
beproefd riep ik tot U.
Ik vertrouw op U, Heer.

3 – Jan Pietersz. Sweelinck (1561-1621): “In te, Domine, speravi”, in Cantiones Sacrae, SwWV 154 (a 5) (Nederlands Kamerkoor, o.l.v. Philippe Herreweghe)

In te, Domine, speravi; non confundar in aeternum,
in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam; accelera ut eruas me.
Esto mihi in Deum protectorem, et in domum
refugii, ut salvum me facias.
Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu; et
propter nomen tuum deduces me et enutries me.
Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi,
quoniam tu es protector meus.
In manus tuas commendo spiritum meum; redemisti
me, Domine Deus veritatis.
Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto, sicut erat in
principio et nunc et semper et in saecula
saeculorum.
Amen.

Op U, God, heb ik mijn hoop gevestigd; ik zal U in
eeuwigheid niet beschamen, bevrijd mij door Uw
gerechtigheid.
Neig Uw oor tot mij; red mij snel.
Wees Gij mij tot een God, een beschermer, en een
toevluchtsoord, om mij te verlossen.
Want Gij zijt mijn sterkte en mijn burcht; en in Uws
naams wil, leid mij, en voed mij.
Bevrijd mij uit het net dat men voor mij gespannen
heeft; want U bent mijn beschermer.
In Uw handen bevel ik mijn geest; Gij hebt mij
verlost, getrouwe God.
Glorie aan de Vader, en de Zoon, en de Heilige
Geest, zoals het was in het begin, en nu, en altijd, in
de eeuwen der eeuwen.
Amen.

4 – Josquin des Prez (c.1450-1521): “In te, Domine, speravi” (a 4) (Voices of Music)

Dit is dezelfde compositie van des Prez als hiervoor, maar nu in een volledig instrumentale versie met 3 schalmeien en een sackbut. Een schalmei is een dubbelrietinstrument, dat uiteindelijk werd verdrongen door de hobo; een sackbut is een voorloper van de trombone.

5 – Johann Kuhnau (1660-1722): “In te, Domine, speravi”, voor sopraan, 2 violen, 2 altviolen, fagot, en basso continuo (Isabel Schicketanz, sopraan; Gregor Meyer, orgel; Camerata Lipsiensis)

Voor de tekst: zie Sweelinck, hierboven. In de versie van Kuhnau ontbreekt de “kleine doxologie” (Gloria Patri ...).

6 – Jean-Baptist Lully (1632-1687): “In te, Domine, speravi”, uit Te Deum, LWV 55 (Le Concert Spirituel, o.l.v. Hervé Niquet)

Lully was hofcomponist van Lodewijk XIV. Het Te Deum (Wij loven U o God) werd onder zijn leiding uitgevoerd op 8 januari 1687 na Lodewijk's herstel van een ernstige ziekte. Lully gaf, stampend met een lange stok, de maat aan. Op enig moment stampte hij met die stok zo hard op zijn tenen dat hij zich ernstig verwondde, waarna hij een infectie opliep waaraan hij na een ziekbed van tweeënhalve maand bezweek.

In te, Domine, speravi, non confundar in æternum.
In iustitiatua tua libera me.

Op U, God, heb ik mijn hoop gevestigd, ik zal U in
eeuwigheid niet beschamen. Bevrijd mij door Uw
gerechtigheid.